

ANACREONTIS
CARMINA.

CUM

SAPPHONIS,

ET

ALCAEI

FRAGMENTIS.

*Nec, si quid olim lufit Anacreon
Delevit aetas—*   *Hor*

*—Spirat adhuc amor
Vivuntque commiffi calores
Aeoliae fidibus Puellae.*

*Et te fonantem plenius auro
Alcae plectro—
Exactos Tyrannos.*

ΑΙ ΤΟΤ
ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ
Ω, Δ Α Ι.

Καὶ τὰ τῆς
Σ Α Π Φ Ο Υ Σ,

Καὶ τὰ τῆ
Α Λ Κ Α Ι Ο Υ
Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α.

—σπυδαζόντες, ἢτε παῖζόντες.

GLASGUAЕ:
RICUD. R. & A. FOULIS
M.DCC.LXI.

Handwritten signature

NAK

Ω,

ΕΛΩ Λ

Θείω

Βάρβιτος

τα μῦνοι

ηφα νεῦ

τήν λυ

γὼ μὲν γ

ακλίης

τας ἀντ

ΑΙ ΤΟΤ
ΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ
Ω, Δ Α Ι.

Εἰς λύραν.

ΕΛΩ λίγην Ατρεΐδας,

Θείω δὲ Κάδμον ᾄδεν·

Βάρβιτος δὲ χορδαῖς

τα μῦνον ἤχῃ.

ἤφα νεῦρα πρῶτον

τὴν λύρην ᾄπασαν

ὡ μὲν ἦδον ἄθλως

ακλίως· λύρη δὲ

πας ἀντιφώνει.

Λ 3

6 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
 Ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
 Μόνυς ἔρωτας ἄδῃ.

β'. Εἰς γυναῖκας.
 Φύσις κέρατα ταύροις,
 Ὅπλα δ' ἔδωκεν ἵπποις,
 Ποδωκίην λαγωῖς,
 Λέοντι χάσμι' ὀδόντων,
 Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
 Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
 Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
 Γυναιξὶν ὅκ' ἔτ' ἔχεν.
 Τί ὖν δίδωμι; κάλλος·
 Ἀντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
 Ἀντ' ἐν χεῖων ἀπάντων.

ἰκᾶ δὲ
 καὶ πῦρ
 Μισονυχ
 ἰτρέφει
 καλὰ χ
 μερόπω
 κέατκι
 τίτ' Ερ
 θυρίων
 τίς, ἔφ
 καλὰ μ
 ὁ δ' Ε
 βρέφος
 βρέχοι

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

7

ἰκᾶ δὲ καὶ σίδηρον,
καὶ πῦρ, καλὴ τις ὕσα.

γ'. Εἰς Ερωτα.

Μισονυκτίοις ποθ' ὤρμις,
ἐτρίφεται ὅτ' Ἀρκτος ἤδη
καλὰ χῆρα τὴν Βοώτη,
μερόπων δὲ φύλα πάντῃα
κίεαται κόπῳ δαμύνῃα·
τότ' Ἔρως ἐπισαθείς μευ
θυρίων ἔκοπτ' ὀχῆας.
τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
καλὰ μὲν σχίσαις ὀνείρυς;
ὁ δ' Ἔρως, ἄνοιγε, φησὶ,
βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι.
βρέχομαι δὲ, κασίληνον

S. ANAKREON.

Καὶ ἄ νύκτα πεπλάνημαι.
 Ελίψα ταῦτ' ἀκύνσας·
 Ἀνὰ δ' εὐθύ λύχνον ἄψας
 Ἀνέσξαι. καὶ βρέφος μὲν
 Ἐπορῶ, φέροντα τόξον,
 Πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην.
 Παρὰ δ' ἰσίνην καθίσας,
 Παλάμαισι χῆρας αὐτῷ
 Ἀνέβαλλον· ἐκ δὲ χαίτης
 Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
 Ὅ δ', ἐπεὶ κρύος μεβῆκε,
 Φέρε, φησὶ, πειράσσωμιν·
 Τόδε τόξον ἐσὶ μοι νῦν,
 Βλάξεται βραχέϊσα νευρή.
 Τανύει δὲ, καὶ με τύπλει

Μέσον
 Ἀνὰ δ'
 Εἶνε, δ'
 Κίρας
 Σὺ δὲ

Επὶ μὲν
 Ἐπὶ λω
 Στορέσ
 Ὅ δ' Ε
 Ὑπὲρ
 Μίθου
 Τροχὸ
 Βίτος
 Ολίγη

Μέσον ἦπαρ, ὥσπερ οἶστρος·
 Ἀνὰ δ' ἄλλεῖλαι καχάζων,
 Ξίνε, δ' ἔπε, συγχάρηθι·
 Κίρας ἄδλαβὲς μὲν ἴσι,
 Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

δ'. Εἰς ἑαυτόν.

Επὶ μυρσίναῖς τερέναις,
 Επὶ λωτίναις τε ποίαις
 Στορέσας, θέλω προπίνειν.
 Ὅδ' Ἐρως χιτῶνα δῆσας
 Ἑπὲρ αὐχένος παπύρῳ
 Μίθυ μοι διακονήτω.
 Τροχὸς ἄρματός γάρ οἱ αἶ,
 Βίος τρέχει κυλισθεὶς·
 Ολίγη δὲ κησόμεσθα

Κόνις, ὀσίων λυθίντων.
 Τί σε δῶ λίθον μυρίζεν,
 Τί δε γῇ χίεν μάταια;
 Εμέ μᾶλλον, ὥς ἔτι ζῶ,
 Μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
 Πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
 Πρὶν ἔρωσ ἔχει μ' ἀπελθεῖν
 Ὑπὸ νερτέρων χωρείας,
 Σκεδάσαι θίλω μερίμνας.
 ε'. Εἰς ῥόδον.
 Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων
 Μίξωμεν Διονύσῳ.
 Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
 Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
 Πίνωμεν ἀδρά γελῶντες.

ῥόδον ὧ φέρισον ἄνθος,
 ῥόδον ἔαρος μέλημα.
 ῥόδα ἔ θεοῖσι τερπνά.
 ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
 Στίφεται καλοῖς ἰύλοις,
 Χαρίτεσσι συγχορεύων.
 Στέψον ὕν με, ἔ λυρίσω
 Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σπηκοῖς.
 Μετὰ κέρης βαθυκέλπῃ
 ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
 Πικυκασμένος χορεύσω.
 γ'. Εἰς τὸ αὐτό.
 Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
 ῥοδίνους συναρμόσαντες,
 Μεθύομεν ἄβρὰ γελῶντες.

Ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κῆρα
 Κατὰ κισσοῖσι βρέμοντας
 Πλοκάμοις φέρουσα θύρας
 Χλιδανόσφυρος χορεύει.
 Ἄβροχαίτας δ' ἅμα κῦρος
 Στομάτων ἀδὺ πνιόντων,
 Καλὰ πηκτίδων ἀθύρων
 Προχίει λίγην ὀμφάν.
 Ὅ δ' ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
 Μετὰ τῇ καλῇ Λυαίῃ
 Καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
 Τὸν ἐπὶ κρατὸν γεραιοῖς
 Κῶμον μέτεσι χαίρων.
 ζ'. Εἰς Ἐρωτα.
 Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ

Χαλκ

Εχέλ

Διὰ

Ξυλό

Τροχ

Κρα

Ανέ

Ὅ δ

Ἄτο

Σύ

Διὰ

Ἄλ

Τε

Ε

Χαλιπῶς Ερως βαδίζων
 Εκέλευσε συντροχάζειν.
 Διὰ δ' ὀξείαν μ' ἀναύρων
 Ξυλόχωντε ἔφαράγλων
 Τροχάοντα πῆριν ὕδρος.
 Κραδίῃ δὲ ῥινὸς ἄχρῖς
 Ανίσβαινε, καὶν ἀπίσβην.
 Ὅ δ' Ερως μέτωπα σέσω
 Ἀταλοῖς πτεροῖσιν, ἔπειν,
 Σὺ μὲν ἔδυνῃ φιλῆσαι.

η'. Εἰς τὸν ἑαυτῷ ὄνειρον.
 Διὰ νυκλὸς ἰγχαθειύδων
 Ἀλιπορφύροις τάπησι,
 Τεγανυμένως Λυαίῳ,
 Εἰδὲκν ἀκροῖσι τάρποις

Δρόμον ὦκὺν ἔκτανύην,
 Μετὰ παρθένων ἀθύρων.
 Επεκερτόμην δὲ παῖδες
 Ἐπαλώτεροι Λυαῖν,
 Δακίθυμά μοι λέγοντες
 Διὰ τὰς καλὰς ἱκέινας.
 Εθέλονίᾳ δὲ φιλῆσαι
 Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
 Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 Πάλιν ἤθελον καθεύδην.

Δ'. Εἰς περιστράν.

Ἐρασμὴν πέλενα,
 Πόθεν, πόθεν πέτασαι;
 Πόθεν μύραν τοσούτων,
 Ἐπ' ἡέρος θέντα.

Πνέ
 Τίς
 Ανα
 Πρό
 Τὸν
 Κρα
 Πέπ
 Λκ
 Εγ
 Δια
 Καί
 Επισ
 Καί
 Ελε
 Εγ

Πνέεις τε ἔψεκάζεις;
Τίς ἐστί, σοὶ μέλει δέ.
Ανακρέων μ' ἔπεμψε
Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
Κρατύντα ἔ τύραννον.
Πέπρακέ με Κυθήρη
Λεῖψα μικρὸν ὕμνον.
Εγὼ δ' Ανακρέοντι
Διακονῶ τοσαῦτα
Καὶ νῦν οἷας ἔχουσιν
Επισολὰς κομίζω
Καὶ φησιν εὐθέως με
Ελευθέρην ποιήσεν.
Εγὼ δέ, κῆν ἀφῆ με,

Δύλη μὲν ἄ παρ' αὐτῷ.
 Τί γάρ με δὲ πέντασθαί
 Ορη τε ἔ κατ' ἀγρὺς,
 Καὶ δένδρεσιν καθίζαν,
 Φαγῶσαν ἄγριόν τι;
 Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
 Αφαρπάσασα χερῶν
 Ανακρέοντος αὐτῷ.
 Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
 Πιῶσα δ' ἂν χορεύσω,
 Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
 Πτεροῖσι συγκαλύψω.
 Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
 Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.

ἔχεις ἅπαντ', ἀπειθε'
καλιτέραν μ' ἔθηκας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

ἰ. Εἰς ἔρωτα κήρινον.

ἔρωτα κήρινόν τις
κηνίης ἐπώλει.

Ἐγὼ δέ οἱ παραστὰς,
πόσιν θέλεις, ἔφην, σοι
τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι.

Ὁ δ' ἔπε δωριάζων,
ἀδ' αὐτόν, ὀππόσιν λῆς.

Ὅμως δ' ἂν ἐκμάθης πᾶν,
οὐκ ἔμμι κηροτέχνης.

ἀλλ' ὃ θέλω συνοικεῖν
ἔρωτι παντορέκτῃ.

Δὸς ἔν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
Δραχμῆς καλὸν σύνευνον.
Εἶρω, σὺ δ' εὐθέως με
Πύρωσον· εἰ δέ μὴ, σὺ
Καλὰ φλογὸς τακῆση.

ια'. Εἰς ἑαυτὸν.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ανακρέων, γέρον εἰ
Λαζῶν ἴσοπτρον, ἄθρει
Κόμας μὲν ἔκ' ἔτ' ἤσας,
Ψιλὸν δέ σιν μέτωπον.
Εγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
ἔτ' εἰσιν, ἔτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα· τῷτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον

Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
ὅσω πέλας τὰ μοίρης.

16'. Εἰς χελιδόνα.

Τί σοι, θέλεις, ποιήσω,
Τί σοι, λάλῃ χελιδών;
Τὰ ταρσὰ σευ τὰ κῦφα
θέλεις, λαβὼν ψαλίξω;
ἢ μᾶλλον ἔνδοθεν σευ
τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηριὺς
ἐκῆνος, ἐκθερίξω;
Τί μευ καλῶν ὀνέρων,
Πορθρίαισι φωναῖς
ἐρήπασας Βάθυλλον;

17'. Εἰς ἑαυτόν.

Ὅ μιν, καλὴν Κυθήνην

Τὸν ἡμίθηνον Ἀτίν
 Ἐν ὕρεσιν βοῶντα,
 Λέγουσιν ἑκμανῆναι.
 Οἱ δὲ Κλάρη παρ' ὄχθαις
 Δαφνηφόροιο Φοῖβη
 Λάλον πιόντες ὕδωρ
 Μεμνηότες βοῶσιν.
 Εγὼ δὲ τῷ Λυαίῳ
 Καὶ τῷ μύρῳ χορισθεῖς,
 Καὶ τῆς ἑμῆς ἑταίρης,
 Θέλω, θέλω μανῆναι.

ιδ'. Εἰς Ἐρωτα.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι·
 Ἐπειθ' Ἐρως φιλεῖν με·
 Εγὼ δ' ἔχων νόημα

Ἀβυλ
 Ὁ δ' ε
 Καὶ χ
 Μάχη
 Καὶ γ
 Θύρη
 Καὶ δ
 Εμαρ
 Εβαλλ
 Ὡς δ
 Ησχ
 Ἀρῆκεν
 Μίσος
 Ἐδυσε,
 Μάτην

Λαβλον, ὅκ ἐπέσθην.
 Ὅδ' εὐθύ τόξον ἄρας
 Καὶ χρυσήν φαρίτρη,
 Μάχη με πρόκαλῆτο.
 Καὶ γὰρ λαβὼν ἐπ' ὤμων
 Θάρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
 Καὶ δῦρα ἔβοήην,
 Εμαρνάμεν Ερωτι.
 Εβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον,
 Ὅς δ' ὅκ ἔτ' ἔχ' οἰσῆς,
 Ησχαλλεν' ἔθ' ἑαυτὸν
 Ἀρῆκεν εἰς βέλεμενον.
 Μίσος δὲ καρδίας με
 Ἐδυνε, καὶ μ' ἔλυσε.
 Μάτην δ' ἔχω βοήην.

Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἰχύσης;
μέ. Εἰς ἑαυτόν.

Οὐ μοι μέλει Γύγας,
Τῶ Σάρδεων ἄνακτος·
Οὐθ' αἰρίει με χρυτὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
Εμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχην ὑπὴν·
Εμοὶ μέλει ῥόδοισι
Κατασέφην κάρηνα.
Τὸ σήμερον μέλει μοι·
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Ὡς ἄν' ἔτ' εὐδί' ἐστὶ,
Καὶ πῖνε, καὶ κύβευε,

Καὶ σ
Μὴ νῦ
Δίγῃ,

Σὺ μ
'Ο δ'
Εγώ
Οὐχ
Οὐ π
Στρα
Ατ' ο
ιζ'
Τὸν ο
'Ἡρα
Πανο

Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ·
Μὴ νῦσος, ἣν τις ἔλθῃ,
Λίγη, σὲ μὴ δ᾽ αἰ πίνειν.

15'. Εἰς ἑαυτόν.

Σὺ μὲν λίγῃς τὰ Θήβης,
Ὅ δ' αὖ Φρυγῶν αὐτάς,
Εγὼ δ' ἑμὰς ἀλώσεις.
Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
Οὐ πεζὸς, ὕχὶ νῆες·
Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
Ἀπ' ὀμμάτων βαλὼν με.

16'. Εἰς ποτήριον ἀργυρῶν.

Τὸν ἀργυρον τορεύσας,
Ἥφαιστέ, μοι ποιήσον,
Πανοπλίαν μὲν ὕχιν.

Τί γάρ μάχαισι κἄμοι;
 Ποτήριον δὲ κοῖλον·
 Ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
 Ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ,
 Μήτ' ἄσπρα, μήθ' ἀμάξας,
 Μὴ συγνὸν Ωρίωνα.
 Τί Πληάδεσσι κἄμοι;
 Τί δ' ἄσπρασιν βοώτιω;
 Πόισον ἀμπέλους μοι,
 Καὶ βότρυας κατ' αὐτὸ,
 Καὶ χρυσίης πατῦνλας,
 Ὅμῳ καλῷ Λυκίῳ,
 Ἐρωτα καὶ Βάθυλλον.
 ἢ. Εἰς τὸ αὐτὸ.
 Καλὴ τέχνα, τόρυσσον

ἔαρος
 τὰ πρό
 ῥόδα φ
 Ἀργύρι
 Ποτὸν
 τῶν τε
 Μή μο
 Μὴ φει
 Μᾶλλ
 Βάκχ
 Μύσις
 Ὅμιν
 Χάρα
 Καὶ
 Ὅτπ

ΟΝ.

μοί;

τὸ.

ἄξας,

;

;

τὸ.

;

τὸ.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

25

ἄρος κύπελλον ἡδύ,

Τὰ πρῶτα τερπνὰ ἡμῖν

ῥῶτα φέρουσιν ἄρην.

Ἀργύριον δ' ἀπλώσας,

Ποτὸν ποίει μοι τερπνόν.

Τῶν τελετῶν, παραινῶ,

Μὴ μοι ξένον τορεύσης,

Μὴ φευκτὸν ἰσθήρημα.

Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον

Βάκχον εὐϊὸν ἡμῖν.

Μῦσις νάμαλος ἢ Κύπρις

ῥτιναίοις κροτῶσα.

Χάρασσ' Ἐρωτας ἀνόπλους,

Καὶ Χαρίτας γελώσας

ῥπ' ἄμπελον εὐπίταλον.

Εὐδότηρον, κομῶσαν.

Σύναπτε κύρως εὐπρεπῆς,

Ἀν μὴ Φοῖβος ἀθύρη.

ιβ'. Εἰς τὸ δ᾽ ἂν πίνεν.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,

Πίνει δὲ δένδρε' αὐτὴν

Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,

Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.

Τί μοι μάχισθ', ἱταῖροι,

Κ' αὐτῷ θέλοντι πίνεν;

κ'. Εἰς κύρην.

Ἡ Τάντάλη πότ' ἔσῃ

Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις

Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη

Πανδίου

Εγὼ δ'

Ὅπως α

Εγὼ χ

Ὅπως

Ἵδωρ

Ὅπως

Μύρον,

Ὅπως

Καὶ τ

Καὶ μ

Καὶ σ

Μόνον

Δότε

Πανδιόνος χελιδών.

Εγὼ δ' ἔσοπτρον ἦην,

Ὅπως αἰὲν βλέπῃς με.

Εγὼ χιτῶν γενοίμην,

Ὅπως αἰὲν φορῇς με.

Ἔδωρ θέλω γενέσθαι,

Ὅπως σὲ χρῶτα λύσω.

Μύρον, γύναι, γενοίμην,

Ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.

Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,

Καὶ μάργαρον τραχήλῳ.

Καὶ σάνδαλον γενοίμην,

Μόνον ποσὶν πατεῖν με.

κα'. Εἰς ἑαυτόν.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,

Βρομῖν πιεῖν ἄμυσί·
 Ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
 Προποθείς ἀνασενάζω.
 Δύτε δ' ἀνθέων ἐκείνῃ,
 Στεφάνῃς δ', οἶνε πυκάζω,
 Τὰ μέτωπά μιν' πικαίει·
 Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων
 Κραδίῃ τινὶ σκεπάζω.

κβ'. Εἰς Βάθυλλον.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
 Κάθισον, καλὸν τὸ δένδρον.
 Ἀπαλὰς σείῃ δὲ χαίτας
 Μαλακωτάτῳ κλαδίσκη.
 Παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζῃ
 Πηγὴν ῥέουσα πεθῦς.

Τίς ἂν
 Καταγ

Ὁ πλῦ
 Τὸ ζῆν

Εκαρτέ
 Ἴν, ἂν

Αάβη τ
 Εἰ δ' ὅ

Τὸ ζῆν
 Τί καὶ

Τί καὶ
 Θανῶν

Τί χρ
 Εμοὶ

Τίς ἂν ὕν ὄρων παρίλθοι
Καταγώγιον τοιῦτον;

κγ'. Εἰς χρυσόν.

Ὅ πλῦτος ἔγχε χρυσῷ
Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,
Εκαρτέρων φυλάτλων
Ἴν, ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάβῃ τι, ἔ παρίλθῃ.
Εἰ δ' ὕδὲ τὸ πρίασθαι
Τὸ ζῆν ἔνεσι θνητοῖς,
Τί καὶ μάτην σενάζω;
Τί καὶ γούης προπέμπω;
Θανῶν γὰρ εἰ πίπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελῇ με;
Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,

Πιόντι δ' οἶνον ἠδύν,
 Εμοῖς φίλοις συνῆναι,
 Εν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 Τελῆν τὰν Αφροδίταν.

κδ'. Εἰς ἑαυτόν.

Επειδὴ βροτὸς ἐτέχθην,
 Βιότῃ τρίβον ὁδεύειν,
 Χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον,
 Ὅν δ' ἔχω δραμεῖν, ἔκ οἶδα.
 Μίθετέ με, φροντίδες·
 Μηδέν μοι ἔ, ὑμῖν ἔσω.
 Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 Παίξω, γελάσω, χορεύσω,
 Μολὰ τῷ καλῷ Δυναίν.

Οταν π

Εὐδυσιν

Τί μοι,

Τί μοι μ

Θανῆν μ

Τί δὲ τὰ

Πῶμεν

Τὸν τῷ κ

Σὺν τῷ

Εὐδυσιν

κ

Οταν ὁ

Εὐδυσιν

Δοκῶν δ

κε'. Εἰς ἑαυτόν.

Όταν πίνω τὸν οἶνον,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναι.
 Τί μοι, τί μοι γόων,
 Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 Θανῆν με δεῖ, καὶ μὴ θίλω.
 Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
 Πῶμεν ὦν τὸν οἶνον,
 Τὸν τῷ καλῷ Λυαίν.
 Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναι.

κς'. Εἰς ἑαυτόν.

Όταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναι
 Δοκᾶν δ' ἔχῃν τὰ Κροίσυ,

Θείω καλῶς αἰδέην.

Κισσοσεφῆς δὲ κῆμαι,

Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.

Ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.

Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·

Μεθύοντα γάρ με κῆσθαι

Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

κζ'. Εἰς Διόνυσον.

Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,

Ὁ λυσίφρων, ὁ Λυαῖος,

Ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς

Εἰσέλθῃ μεθυδότης,

Διδάσκει με χορεύειν.

Ἐχω δὲ καί τι τερπνόν

Ὅ τὰς μέθας ἱρασάς,

Μετὰ κρ

Τέρπει

Καὶ παῖ

κη'.

Λυε, ζα

Γράφε,

Ῥοδέης

Ἀπέωσα

Γράφε τ

Γράφε μ

Ἀπαλά

Ὁ δὲ κ

Γράφε

Γράφε δ

Τὸ πο

Μετὰ κρότων, μετ' ὠδαῖς·

Τέρπει με κ' Ἀφροδίτα,

Καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

κῆ. Εἰς τὴν ἑαυτῷ ἑταίραν.

Λγε, ζωγράφων ἄριστε,

Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,

Ῥοδέης κοίρανε τέχνης,

Απένεσαν, ὥς ἂν εἴπω,

Τράφε τὴν ἑμὴν ἑταίρην.

Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον

Ἀπαλὰς τε καὶ μελαίνας·

Ὅ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,

Γράφε καὶ μύρβη πνεύσας.

Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρηΐς

Ἐπὶ πορφύραισι χαίταις

Ελεφάντινον μέτωπον.
 Τὸ μισόφρυον δὲ μή μοι
 Διάκοπτε, μήτε μίσγε.
 Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
 Τὸ λεληθότως σύνοφρυον
 Βλεφάρων ἴτυν κελαίην.
 Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 Ἀπὸ τῷ πυρὸς ποίησον·
 Ἄμα γλαυκὸν, ὥς Ἀθήνης·
 Ἄμα δ' ὕγρὸν, ὥς Κυθήρης.
 Γράφε ῥίνα καὶ παρεάς,
 Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
 Γράφε χῆλος, οἷα Πειθῆς,
 Προκαλύμενον φίλημα.
 Τρυφερῷ δ' ἔσω γενεῖν

Περὶ Λυγ
 Κάριτες
 ἑτόλισον
 Τποπορφ
 Διαφανέ
 Δίγον, τ
 ἀπὶ χεῖ
 Πάχα, κ
 καθ'
 Γράφε μοι
 τὸν ἑταῖρ
 Διαπαρὰς
 τὰ μὲν ἐν
 τὰ δ' ἐς
 ἑλίκας δ

Περὶ Λυγδίνῳ τραχὴλῳ
 ἁρίτες πέτοινο πάσαι.
 ἑτόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
 ἱποπόφύροισι πέπλοις.
 Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
 οὐλόν, τὸ σῶμ' ἔλεγχον.
 ἀπὶ χεὶρ βλέπω γὰρ αὐτήν.
 Πάχα, κηρὲ, καὶ λαλήσεις.
 κθ'. Εἰς Βάθυλλον.
 Γράφε μοι Βάθυλλον ὕτω
 τὸν ἑταῖρον, ὥς διδάσκω.
 ἀπαρὰς κόμας ποίησον,
 τὰ μὲν ἑνδοθεν, μελαίνας,
 τὰ δ' ἐς ἄκρον, ἡλιώσας.
 ἔλακας δ' ἐλευθέρας μοι,

Πλοκάμων ἄτακτα συνθείς,
 Ἀφῆς, ὥς θέλυσι, κῆσθαι.

Ἄπαλόν δὲ ἔδρῳσῶδες
 Στεφίτω μέτωπον ὄφρῦς
 Κυανοτέρη δρακόντων.

Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔσω,
 Κεκερασμένον γαλήνῃ

Τὸ μὲν ἰξ Ἀρπος ἔλκεν,
 Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·

Ἵνα τίς τὸ μὲν φοβῆται,
 Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται,

Ῥοδινὴν δ', ὅποῖα μῆλον,
 Χνοῖν ποίει παρείην.

Ερύθημα δ' ὥς ἂν αἰδῶς
 Δύνασαι βαλεῖν, ποιήσεν.

N.

τυνθείς,
σθαι.
δεις
ορῦς
ν.
ἔσω,
ῆ
κεν,
υθήρης
ται,
μεῖται,
ῆλον,
.
ιδῦς
ῆσαν.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

37

ὁ δὲ χῆλος, ἔκ' ἔτ' οἶδα,
ἴνι μοι τρόπῳ ποιήσης·
παλὸν, γέμον τε πεθῦς.
ὁ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς
χίτω λαλῶν σιωπῇ.
ἴγα δὲ πρόσωπον ἔσω.
ὁ δ' Ἀδώνιδος παρῆλθον·
εὐφάντινος τράχηλος.
ἰταμάζιον δὲ ποίην,
ιδύμας τε χεῖρας Ἑρμῦ,
Ιουδειύκεος δὲ μηρὺς,
ιονυσίην δὲ νηδύν.
παλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
ερῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
ῆλῃ ποιήσον αἰδῶ,

Παφίην θέλυσαν ἤδη.

Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην.

Ὅτι μὴ τὰ νῦτα δῆξις

Δύνασαι τὰ δ' ἦν ἀμένω.

Τί με δ᾽ πόδας διδάσκεις;

Λάβε μισθόν, ὅσπον ἤπης.

Τὸν Απόλλωνα δὲ τῦτον

Καθειλὼν, ποίει Βάθυλλον.

Ἦν δ' εἰς Σάμον πότ' ἔλθης,

Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

λ'. Εἰς Ερωτα.

Αἱ Μῦσαι τὸν Ερωτα

Δήσασαι στεφάνοισι

Τῷ Κάλλῃ παρέδωκαν.

Καὶ νῦν ἡ Κυθήρεια

Ζητεῖ,

Δύσασ

Κάν λ

Οὐκ ἔ

Δυλεύ

Αφίς μ

Πιῖν,

Θίλω,

Εμαίν

Χ' ὁ λ

Τὰς μ

Εγὼ δ

Πιὼν

Θίλω,

Ζητῶ, λύτρα φέρουσα,
 λύσασθαι τὸν Ἐρωτα.
 Κἂν λύση δέ τις αὐτόν,
 οὐκ ἔξεισι, μενῇ δέ.
 Δυλεύειν δεδίδακλαι.

λα'. Εἰς ἑαυτόν.

Ἀφίς με, τὺς θεούς, σοι
 Πιῖν, πιῖν ἄμυσί.
 Θίλω, θέλω μανῆναι.
 Ἐμαίνεται' Ἀλκμαίων τε,
 Χ' ὁ λευκόπυς Ορέστης,
 Τὰς μητέρας κτανόντες.
 Εγὼ δὲ μηδένα κτὰς,
 Πιῶν δ' ἔρυθρόν οἶνον,
 Θίλω, θέλω μανῆναι.

Εμαΐνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν,
 Δεινὴν κλονῶν φαρίτρην,
 Καὶ τόξον Ἰφίτεον.
 Εμαΐνιτο πρὶν Αἴας,
 Μίτ' ἀσπίδος κραδαίνων
 Τὴν Ἑκτορος μάχαιραν.
 Εγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
 Καὶ γέμμα τῦτο χαίταις,
 Οὐ τόξον, ὐ μάχαιραν,
 Θέλω, θέλω μανῆναι.

λβ'. Εἰς τὴς ἑαυτῷ Ερωτας.
 Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
 Επίσασαι κατεπῆν,
 Εἰ ἡμαθῶδες εὐρῆν
 Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,

Σὶ τῶν
 Μένον
 Πρῶτο
 Ερωτα
 Καὶ π
 Επηλο
 Θὺς ὄρ
 Λχαίτ
 Ὅπν
 Τίθη
 Καὶ μ
 Καὶ
 Δισχ
 Τί φη
 Οὐπω

Σὶ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
Μόνον ποιῶ λογισήν.
Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἐρωτας ἔκοσιν θείς,
Καὶ πεντεκαίδεχ' ἄλλους·
Ἐπεὶ δ' ἐκ Κορίνθου
Θείς ὄρμαθὺς ἐρώτων·
Λακίης γάρ ἐστιν,
Ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
Τίθην δὲ Λισβίνης μοι,
Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
Καὶ Καρίης, Ῥόδου τε
Δισχιλίνης ἔρωτας.
Τί φῆς αἶν κηρωθείς.
Οὕτω Σύρως ἔλεξα,

Οὐπω πόθου; Κανώβν,
 Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχύσης
 Κρήτης, ὅπν πόλειςσιν
 Εἰως ἐποργιάζει.

Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
 Τὺς ἐκτὸς αὖ Γαδέρων,
 Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν
 Ψυχῆς ἐμῆς Εἰωτας;
 λγ'. Εἰς χελιδόνα.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν
 Εἴησίη μολῦσα,
 Οἶρε πλέκεις καλὴν
 Χαιμῶνι δ' ἕς ἄφαντος
 Ἦ Νεῖλον ἢ πὶ Μίμφιν.
 Εἰως δ' αἶψά πλίκαι μιν

Ἐν καρδίῃ καλὴν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πτιρῦται,
 Ὅ δ' ὦν ἔστιν ἀκμὴν,
 Ὅ δ' ἡμίλειπος ἦδη.
 Βοὴ δὲ γίνετ' αἰὲ
 Κεχηνότων νεοτῶν.
 Ἐρωτιδῆς δὲ μικρὸς
 Οἱ μᾶζονες τρέφουσιν.
 Οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 Πάλιν κύουσιν ἄλλως.
 Τί μῆχος ὦν γένηται;
 Οὐ γὰρ σθίνω τοσούτως
 Ἐρωτας ἐκβοῆσαι.

λδ'. Εἰς Κερήν.

Μὴ με φύγῃς, ὀρώσα

Τὰν πολιὰν ἔθειραν·

Μηδ' ὅτι σοι πάρεισιν

Λυθος ἀκμαῖον ὥρας,

Τὰ μὰ φίλτρα διώξης.

Ὅρα, κῶν στεφάνοισιν

Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ

Ῥόδοις κρίνα πλακύνῃα.

λε'. Εἰς τὴν Εὐρωπὴν.

Ὁ ταῦρος ὕτος, ὦ παῖ,

Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι·

Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις

Σιδωνίην γυναῖκα.

Περὰ δὲ πόντον εὐρὺν,

Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς.

Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος

ΕΞ

Επλ

Εἰ μ

λ

Τί μ

Καὶ

Τί δ

Τῶν

Μᾶλ

Ἀπο

Μᾶλ

Μιτ

Πολ

Δὸς

Τὴν

ΕΞ ἀγίλης ἱλασθείς
 Επλευσε τὴν θάλασσαν,
 Εἰ μὴ μόνος γ' ἱκέτης.

ΛΣ'. Εἰς τὸ ἀναιμένως ζῆν.
 Τί με τύς νόμους διδάσκεις,
 Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
 Τί δέ μοι λόγων τοσούτων
 Τῶν μηδὲν ὠφελύντων;
 Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
 Ἀπαλὸν πόμα Λυαίῳ
 Μᾶλλον δίδασκε παίζειν.
 Μιτὰ χρυσῆς Αφροδίτης.
 Πολιαὶ σίφουσι κάραν.
 Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,
 Τὴν ψυχὴν μὲν κάρωσεν.

Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτῃς·

Ὁ θανὼν ὕκ ἐπιθυμῶ.

λζ'. Εἰς τὸ ἔαρ.

Ἰδε, πῶς ἔαρος φανέντος

Χάριτες ῥόδα βρύνουσιν.

Ἰδε, πῶς κύμα θαλάσσης

Ἀκαλύνεται γαλήνῃ.

Ἰδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.

Ἰδε, πῶς γέρανός οὔδ' οὐκ.

Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.

Νεφελῶν σκικαὶ δονῶνται.

Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.

Καρποῖσι γαῖα προκύπτει.

Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.

Βρομὴν γέφεται νῆμα.

Κατά

Καθε

Εγώ

Νίων

Κάν

Σκῆπ

Ὁ νάρ

Ὁ μὲν

Παρί

Εμοὶ

Μιλι

Εγχε

Εγώ

Σηλην

Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
Καθελὼν ἤνθησε καρπός.

λη'. Εἰς ἑαυτόν.

Εγὼ γέρων μὲν εἰμι,
Νέων πλέον δὲ πίνω·
Κἂν δέησῃ με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἄσκον.
Ὅ νάρθηξ δ' ὕδ' ἐστίν.
Ὅ μὲν θέλων μάχεσθαι,
Παρέστω, ὃ μαχέσθω.
Εμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μιλιχρὸν οἶνον ἠδὺν
Εγχεράσας, φόρησον.
Εγὼ γέρων μὲν εἰμι,
Σιληνὸν ἐν μύθοισι

Μιμύμενος χορεύσω.

λδ'. Εἰς ἑαυτόν.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
Τότε μευ ἥτερ ἰανθὲν
Λιγαίνειν ἄρχεται μύσας.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
Απορίπτονται μέριμναι,
Πολυφρόντιδὲς τε βυλαὶ
Ες ἀλικτύπυς αἴτας.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
Αυσίπαίγμων τότε Βάκχος
Πολυανθείσιν μ' ἐν αὔραις
Δονέει μέθη γανώσας.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον
Σπειράνυς ἄνθισι πλίξας,

Επι

Βιότ

Ὅτ'

Μύρ

Δίμ

Κατ

Ὅτ'

Ἵπ

Τὸν

Θιάσ

Ὅτ'

Τόδε

Τόδ'

Τὸ θα

Επιθῆς τε τῷ καρήνῳ,
 Βίῳτῳ μέλπῳ γαλήνῃν.
 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Μύρῳ εὐώδεϊ τίγξας
 Δίμας, ἀγκάλαις δὲ κύρην
 Κατέχων, Κύπριν ἀάδῳ.
 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Ὑπὸ κυρτοῖς δὲ κυπέλλοις
 Τὸν ἑμὸν νόον ἀπλάσας,
 Θιάσῳ τέρπομαι κύρων.
 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος,
 Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
 Τὸ θανῆν γὰρ μετὰ πάντων.

μ'. Εἰς Ἐρωτα.

Ἐρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
 Κοιμωμένην μέλιτλαν
 Οὐκ ἔδεν, ἀλλ' ἐτρόθη.
 Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθεῖς
 Τὰς χεῖρας ὠλόλυξε.
 Δραμὼν δὲ ἔπετασθεῖς
 Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
 Οἰωλα, μάτερ, ἔπεν,
 Οἰωλα, καὶ ποθνήσκω.
 Οἷς μ' ἔτυλε μικρὸς
 Πτερωτὸς, ὃν καλῶσι
 Μέλιτλαν οἱ γεωργοί.
 Ἄ δ' ἔπεν εἰ τὸ κέντρον
 ἔπειν τὸ τᾶς μελίτλας,

Πόσθ

Ἐρως

Ἰλαρ

Αναμ

Τὸν εἰ

Τὸν ὁ

Τὸν ὁ

Τὸν εἰ

Δι' ὄν

Δι' ὄν

Δι' ὄν

Δι' ὄν

Τὸ με

Απαλ

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

51

Πόσον, δοκῆς, πονῦσιν,
 Ερως, ὅσους σὺ βάλλεις;
 μα'. Εἰς συμπόσιον.

Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον
 Αναμέλφομεν δὲ Βάκχον,
 Τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
 Τὸν ὄλας ποθύνῃα μολπῆς,
 Τὸν ὁμότροπον Ερωτι,
 Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 Δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
 Δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη.
 Δι' ὃν ἀμπαύεται λύπη,
 Δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.
 Τὸ μὲν ὦν πόμα κερασθεῖν
 Απαλοὶ φέρουσι παῖδες·

92   ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸ δ' ἄχος πίφειυγε μιχθὲν
Ανεμοτρόπῳ θυέλλῃ.
Τὸ μὲν ὕν πόμα λάβωμεν,
Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν.
Τί γὰρ ἔστι σοι κέρδος
Οδυρωμένῳ μερίμναις;
Πόθεν, οἶδαμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Μεθύων θέλω χορεύειν,
Μεμυρισμένος δὲ παίζειν
Μετὰ καλῶν γυναικῶν.
Μελέτω δὲ τοῖς θέλυσιν,
Ὅσον ἔστιν ἐν μερίμναις.
Ἰλαροὶ πῖωμεν οἶνον·
Αναμείλομεν δὲ Βάκχον.

Ποθὲν
Φιλοσ
Φιλέω
Μετὰ
Στεφα
Κροτά
Μετὰ
Φιλέω
Φθόνον
Φθόνον
Φιλολο
Φεύγω
Ἰτυγί
Πολυκα

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

58

μς'. Εἰς ἑαυτόν.

Ποθίω μὲν Διονύσῃ
 Φλοπαίγμονος χορέας·
 Φιλέω δ', ὅταν ἐφήβῃ
 Μιτὰ συμπότην λυρίζω.
 Σπεφανίσκῃ δ' ὑακίνθῳ
 Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
 Μιτὰ παρθένων ἀθύρεν
 Φιλέω, μάλιστα πάντων.
 Φθόνον ὅκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ·
 Φθόνον ὅκ οἶδα δαίτηλόν.
 Φιλολοιδόροιο γλώττης
 Φεύγω βέλεμνα κῦφα.
 Ἰτυγίῳ μάχας παροίνης
 Πολυκώμης καλὰ δαΐτας,

Νεοθηλαῖσιν ἅμα κύραις
 Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων.
 Βίον ἡσυχον φέρωμεν.

μη'. Εἰς τέτλιγα.

Μακαρίζομέν σε, τέτλιξ,
 Ὅτι δένδρεων ἐπ' ἄκρων,
 Ολίγην δρόσον πεπωκώς,
 Βασιλεὺς ὅπως, αἰδέης.
 Σὰ γὰρ ἐστὶ κῆνα πάντα,
 Ὅπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
 Ἐ' ὅπόσα φέρουσιν ὥραι.
 Σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,
 Ἀπὸ μηδενός τι βλάβῃαν.
 Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
 Θείρεος γλυκὺς προρέτης.

Φιλέσει μὲν σε Μῦσαι·
 Φιλίει δὲ Φοῖβος αὐτός,
 Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην,
 Τὸ δὲ γῆρας ὅ σε τέφρῃ,
 Σοφὴ, γηγενὴς, φίλυμνε,
 Απαθὴς, ἀναιμίσσαρκε·
 Σχιδὸν ἄθεοις ὁμοιος.
 μδ'. Εἰς τὸ ἑαυτῷ ὄνειρον.
 Εδόκυν ὅγαρ τροχάζειν
 Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
 Ὅ δ' Ἔρως ἔχων μόλυβδον
 Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσχεις
 Εδιῶκε, καὶ κίχανεν.
 Τί θέλει ὄναρ τὸ δ' εἶναι;
 Δεκίω δ' ἔγωγε πολλοῖς

Εν ἔρωσί με πλακύνει,
 Διολισθανεῖν μὲν ἄλλοις,
 Ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

    με'. Εἰς τὰ τῷ Ἔρωτος βέλη.
 Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
 Παρὰ Λημνίαις καμίνοις
 Τὰ βέλη τὰ τῶν Εἰρώτων
 Ἐποίη, λαβὼν σίδηρον.
 Ακίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
 Μέλι τὸ γλυκὺ λαβῦσα·
 Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγε.
 Ὁ δ' Ἀρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
 Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
 Βέλος ἠυτέλιζ' Ἔρωτος.
 Ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ἐστίν, ἔπει,

Βαρύ

Ελαβ

Ἐπὶ

Ὁ δ'

Βαρύ

Ὁ δ'

Χαλκ

Χαλκ

Χαλκ

Αποτ

Γίνε

Σοφί

Μόν

Από

Βαρὺ πειράσας νοήσεις.

Ελαβεν βέλεμνον Ἀρης·

Τπιμεθίασε Κύπρις.

Ὁ δ' Ἀρης ἀναγενάξας,

Βαρὺ, φησὶν, ἄρον αὐτό.

Ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτὸ, φησί.

μς'. Εἰς Ἐρωτα.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλήσαι,

Χαλεπὸν δὲ ἔ φιλήσαι·

Χαλεπώτερον δὲ πάντων,

Ἀποτυγχάνειν φιλῆναι.

Γένος ὅδ' ἐν εἰς ἔρωτα·

Σοφίη, τρόπος πατῆται.

Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν,

Ἀπέλωτο πρῶτος αὐτός

Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας,
 Διὰ τῦτον ὕκ ἀδελφός,
 Διὰ τῦτον ὕ τοκῆς·
 Πύλεμοι, φόνοι, δι' αὐτόν.
 Τὸ δὲ χῆρον, ὀλλύμεσθα
 Διὰ τῦτον οἱ φιλεῖνες.

μζ'. Ἄλλο ῥδάριον.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
 Φιλῶ νέον χορευτῶν.
 Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
 Τρίχας γέρων μὲν ἴσι,
 Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

μη'. Ἄλλο ῥδάριον.

Δότε μοι λύρην Ὀμήρῳ
 Φογίης ἀνευθε χορδῆς.

Φέρε μοι κύπελλα θεσμών

Φέρε μοι, νόμους κεράσσω,

Μεθύων ὕπως χορεύσω.

Ἐπὶ σῶφρονος δὲ λύττης

Μετὰ βαρβίτων αἰδῶν,

Τὸ παραινίον βοήσω.

μθ. Ἀλλο.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,

Δυρικῆς ἄκχε Μήσης

Φιλοπαίγμονες δὲ Βάχχαε

Ἐτεροπγῶνες ἐναύλης

Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον

Ἰλαράς τε ἔχει γελώσας

Ὁ δὲ κηρὸς αὖν δύναιτο,

Γράφε ἔχει νόμους φιλήντων.

ν'. Εἰς Διόνυσον.

Ὁ τὸν ἐν πότοις ἀτερῆ,
 Νέον ἐν πότοις ἀταρβῆ,
 Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
 Τελείων θεὸς κατῆλθε·
 Ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
 Πότον ἄγονον κομίζων,
 Γόνον ἀμπέλω τὸν οἶνον,
 Πεπεδημένον ὀπώραις
 Ἐπὶ κλημάτων φυλάττων·
 Ἴν', ὅταν τέμωσι βότρυν,
 Ἀνοσοὶ μένωσι πάντες,
 Ἀνοσοὶ δέμας θεητὸν,
 Ἀνοσοὶ γλυκύν τε θυμὸν,
 Ἐρέτης φανένλος ἄλλων.

να'. Π

Ἀρα τ

Ἀρα τ

Ἀνέχ

Ἐπὶ ν

Ἀρα τ

Ἀπαλ

Νόος

Μαχα

Ὁ δέ

Χ' ὅσ

Μόνα

Ἀλαλ

Βρύον

1α'. Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδί-
την.

Ἀρα τις τόρευσε πόντον,
Ἀρα τις μανῆσα τέχνα
Ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης·
Ἀρα τις ὕπερθε λευκὰν
Ἄπαλὰν χάραξε Κύπριν
Νόος ἔς θεὸς ἀερθεῖς,
Μακάρων φύσιος ἀρχάν.
Ὅ δ' ἐνὶ νιν ἔδειξε γυμνάν·
Χ' ὅσα μὴ θέμις ὀρᾶσθαι,
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
Ἀλαλημένη δ' ἔπ' αὐτὰ
Βρύον ὥς ὕπερθε λευκόν

Ἄπαλοχρόους γαλήνας
 Δέμας ὡς πλὺν φέρυσσας,
 ῥόθιον πάροιθεν ἔλκει.
 ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν,
 Ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
 Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
 Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
 Κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθέν,
 Διαφαίνεται γαλήνας.
 Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχῶνται
 Ἐπὶ δειλφῖσι χορευταῖς
 Δολερὸν νόον μερόπων
 Ἔρως, Ἰμέρος, γιγῶντες.
 Χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτὸς,
 Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν,

Παφίη

Ἰνα ν

Τὸν μ

Ταλαί

Μιτὰ

Κατὰ

Μόνον

Σταφ

Μίγα

Ἐπιλ

Ἐρατὸ

Κέον

Ὀν ὅτ

Ἰσομ

Παφίης τε σῶμα παίζει,
ἵνα νήχεται γελῶσα.

νς'. Εἰς οἶνον.

Τὸν μελανοχρῶτα βότρυ
Ταλάροις φέροντες ἄνδρες
Μιτὰ παρθένων ἐπ' ὤμων
Καλὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
Μόνον ἄρσενες πατῦσι
Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
Μίγα τὸν θεὸν κροτῦντες
Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
Ἐρατὸν πίθοις ὄρωντες
Κεῖον ἐς ζέοντα Βάκχον.
Ὅν ἔταν πίνῃ γεραιὸς,
Ἰσομετροῖς ποσὶν χορεύει,

Πολιάς τρίχας τινάσσων.
 Ὅ δὲ παρθένον λοχήσας
 Ερατὸς νέος ἔλυσθεις
 Ἀπαλὸν δέμας χυθῆσαν
 Σκιερῶν ὑπερθε φύλλων
 Βεβαρημένην εἰς ὕπνον.
 Ὅ δ' ἔρωσ ἄωρα θέλων
 Προδότιν γάμων γενίσθαι.
 Ὅ δὲ μὴ λόγοισι πείθων,
 Τότε μὴ θέλυσαν ἄγχι.
 Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 Μεθύων ἄταχ' αἰ παίζει.
 νγ'. Εἰς ῥόδον.
 Στιφανηφόρου μετ' ἥρος,
 Μίλομαι ῥόδον θειρινόν.

Συ
 Τόδ
 Τό
 Χάρ
 Πο
 Ἄφρ
 Τόδ
 Χαρ
 Γλυ
 Ἐν
 Γλυ
 Μα
 Προ
 Ὡς
 Θα

Συνεταιρεῖ αὖξαι μέλπην.
 Τόδε γάρ θεῶν ἄημα,
 Τὸ δὲ ἔβροτῶν τὸ χάρμα·
 Χάρισιν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
 Πολυανθέων ἱρώτων,
 Ἄφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
 Τόδε ἔ μέλημα μύθοις,
 Χαρίεν φυτόν τε μυσῶν,
 Γλυκὺ ἔ ποιῶντα πᾶσαν
 Ἐν ἀκανθίναις ἀταρπνοῖς,
 Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλπην
 Μαλακαῖσι χερσὶ κῆραις
 Προσάγοντ' ἔρωτος ἄνθος.
 Ὡς σοφῶ τὸ δ' αὐτὸ τερπνόν,
 Θαλίαις τε ἔ τραπέζαις,

Διονυσίαις θ' ἰορταῖς.
 Τί δ' ἄνεν ῥόδῳ γένοιτ' ἄν;
 Ῥοδοδάκτυλος μὲν ἠώς,
 Ῥοδοπήχες δὲ νύμφαι,
 Ῥοδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτα
 Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 Τόδε ἔνοπῳσιν ἀρκῶ,
 Τόδε ἔνεκροῖς ἀμύνει,
 Τόδε ἔχρόνον βιάται.
 Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
 Νεότητος ἴσχειν ὁδμήν.
 Φέρε δὲ φυὴν λέγωμεν.
 Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
 Δειδρωμένην Κυθάρην
 Ἐλέχει πόντος ἀτρεῶ·

Πο
 Κορ
 Τότ
 Νέο
 Πολ
 Μα
 Ῥό
 Ἐπι
 Ἀγ
 Φυτ
 Ὅτ'
 Ἐσορ
 Τότε
 Ὁ γ

Πολεμόκλονον τ' Ἀθήνην
 Κορυφῆς ἰδείκνυε Ζεὺς·
 Τότε ἔ ρόδων ἀγνητῶν
 Νέον ἱρνος ἦνθισε χθών,
 Πολυδαίδαλον λόχευμα.
 Μακάρων θεῶν δ' ὁμιλος,
 Ῥόδον ὥς γένοιτο, νίκταρ
 Ἐπιτέγξας, ἀνέτηλεν
 Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 Φυτόν ἄμβροτον Λυαίν.
 νδ'. Εἰς ἑαυτόν.

Ὅτ' ἐγὼ νέοις ὁμίλων
 Ἐσορῶν, πάρεσιν ἦδη·
 Τότε δὴ τότε' εἰς χορήν
 Ὁ γέρων ἐγὼ πτερῦμαι.

Περὶ μαινόν με, Κυθήσα.
 Παράδος, θέλω σίφεισθαι.
 Πολιὸν δὲ γῆρας ἐκάς.
 Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δέ μοι τίς
 Φερέτω ροιάν ἀπ' ὀπώρας,
 Ἴν' ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν,
 Δεδαηκότης μὲν εἶπῃν,
 Δεδαηκότης δὲ πίνειν,
 Χαριέντως δὲ μανῆναι.
 νέ. Εἰς τὺς ἐρῶντας ῥάδαριον.
 Ἐν ἰσχύοις μὲν ἵπποι
 Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι
 Καὶ Παρθίης τις ἄνδρας
 Ἐγνώρισιν τικῆραις.

Ἐγὼ
 ἴδων
 ἔχουσιν
 ψυχῇ

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

69

Ἐγὼ δὲ τὺς ἐρῶντας
 Ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς.
 Ἐχῶσι γάρ τι λεπτὸν
 ψυχῆς ἴσω χάραγμα.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Ε 3

ῶδ' ἄριον.

τι
 ας

Σ Α Π Φ Ο Υ Ξ.

Ι. Εἰς Ἀφροδίτην.

Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
Παῖ Διὸς, δολοπλόκε, λίσσομαί
σε,

Μή μ' αἴλαισι, μήδ' ἀνίασι δάμνα,
Πότνια, θυμόν.

Ἄλλὰ τῇδ' ἰλθ' αἶπῳ, κατ' ἔρωϊ,
Τᾶς ἐμᾶς αὐδᾶς αἴτοις, ᾗς πολλάκι
Ἔκλυες παῖρὸς δὲ δόμον λιποῖσα
Χρύσειον ἦλθες,

Ἄρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἄ-
γον

Ὠκείες στρωτοὶ, πέρυσας μελαινάς

Πυκνὸς

Δΐψα

Μηδ. α.

Ἡρε',

Κ' ὅτλ

Μαῖνός

Καὶ σ

Καὶ γ

Δί δέ

Αἰ δέ

Πυκνά δινεύγεις ἀπ' ὠράν', αἰθί-
ρος διὰ μίσσω.

Λίφα δ' ἐξίκοντο. τὺ δ', ὦ μάκαι-
ρα,

Μηδ' αἶσας' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
'Ἦρ', ὅτι δ' ἦν τὸ πέπονθα, κ' ὅτι

Δεῦρο καλοῖμι.

Κ' ὅτι ἐμῷ μάλισ' ἐθέλω γενέσθαι
Μαινόλα θυμῷ, τίνα δ' αὖτε πειθῶ,
Καὶ σαλῆνι ὕσαν φιλότῆλα· τίς σ', ὦ

Σαπφοῖ, ἀδικῇ;

Καὶ γὰρ αἶ φεύγει, ταχέως διώξῃ·
Αἶ δὲ δῶρα μὴ δέχῃ, ἀλλὰ δώσῃ·
Αἶ δὲ μὴ φιλῇ, ταχέως φιλήσῃ,

Κ' ὅτι κελεύῃς.

"Ελθέ μοι ἔ νῦν, χαλεπᾶν ἧ λῦσον
 "Εκ μεριμνᾶν ὕσσα δέ μοι τελεί-
 σαι

Θυμός ἰμέρη, τέλεισον, σὺ δ' αὐτὰ
 Σύμμαχος ἴσσο.

II. Εἰς Κόρην.

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσι,
 "Εμμεν' ἀνὴρ, ὅσις ἐναντίον τοι
 "Ιζάνει, ἧ πλασίον ἀδύ φωνή-
 σας ὑπακύν,

Καὶ γελῶσας ἱμερόεν' τό μοι τὰν
 Καρδίαν ἐν σήθεσιν ἐπτόασεν·
 "Ως ἴδον σε, βρόγχον· ἐμοὶ γὰρ
 αὐδᾶς

Οὐδὲν ἔβ' ἤκη.

Ἄλλὰ καμμέν γλῶσσ' ἱαγ' ἄν

δὲ λεπτὸν

Λύτικα χρω πῦρ ὑποδεδρόμακεν·

Ὀμμάτεσσιν δ' ὕδεν ὄρημι βομ-

βεῦ-

σιν δ' ἀκαί μοι·

Καδδ' ἰδρὼς ψυχρὸς χεῖλαι· τρό-

μος δὲ

Πᾶσαν αἰρῆ' χλωροτέρη δὲ ποίας

Ἐμμί· τεθνᾶναι δ' ὀλίγη δίοισα

Φαίνομαι ἅπνυς.

ΤΙΝΑ
ΤΟΥ ΑΛΚΑΙΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον
δένδριον ἀμπέλῳ.

II.

Ἦτοι μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ' ὠρανῷ μέγας
χειμῶν, πεπάγασιν δ' ὑδάτων
ῥοαί.*

Κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν
τιθεῖς

Πῦρ, ἐν δὲ κιννάς οἶνον ἀφειδέως
Ῥειλιχρὸν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσῃ

Μαλθακὸν ἀμφὶ γνοράλλον* —

III.

Τίγγε πνεύμονας οἶνω· τὸ γάρ
ἄστρον περιτέλλεται,

Ἄδ' ὦρα χαλεπὰ, πάντᾳ δὲ διψᾷ
ὑπὸ καύματος. —

IV.

—Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίν-
δεται,

Τὸ δ' ἔνθεν ἄμμις δ', ἀν' τὸ μέ-
σον, ναιῖ

Φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ,

Χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ·
καλὰν (ἔχει

Πὰρ μὲν γὰρ ἄντλος ἰσοπίδαν

Λαῖφος δὲ πᾶν ἄδηλον ἦδη,
 Καὶ λακίδες μεγάλαι καὶ αὐτό,
 Χαλαῶσι δ' ἄγκυραι.—

V.

Τὸ δὲ εὖ γε κῦμα τῷ προτέρῳ νεο-
 μωσίχῃ,
 Παρέξῃ δ' ἄμμι πόνων πολλήν
 ἄντλην
 Ἐπεὶ χυτὰς ἐμβαίνει καλακόρως.—

VI.

Μαρμαίρει ὃ μέγας δόμος χαλκῷ,
 Πᾶσα δ' Ἄρη κεκόσμηται σίγῃ,
 Λαμπραῖσι κυανέαισιν κατῆλν
 Λευκοὶ καθύπερθεν ἵππειοι λόφοι
 Νεύουσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀ-
 γάλματα.

Χάλκηται δὲ πασσάλοις κρυπτοῖ-
σιν

Περιχέμεναι λαμπραὶ κναμίδες
Ἔρκος ἰσχυροδελεῖς· θώρακες τε
νέω λίνω

Κοῖλαι τε κατασπίδες βεβλημέ-
ναι·

Πάρ δὲ χαλκιδικαὶ σπάθαι·

Πάρ δὲ ζώματα πολλὰ, ἃ κυπ-
πατρίδες.

Τῶν ὅκ' ἔστι λαθίσθαι, ἱππὶδ' ἢ
πρώτισα ὑπὸ ἔργον ἔσμεν τόδε.

VII.

Ἰὼ Πάν! Ἀρκαδίας μεδέων κλε-
ενναῖς

Ορχησάβρομιε, ἰὼ Πάν! ἐπ' ἱμαῖς
 Εὐφροσύναις, ταῖς αἰδαῖς ἄνδρι
 κεχαρημένος·

Ἐνικήσαμεν ὥς ἐβυλόμεθα,
 Καὶ νίκην ἴδωσαν θεοὶ, φέροντες
 Παρὰ Πανδρόσῳ, ὥς φίλην Ἀθη-
 νῶν.

VIII.

Εἰς Ἀρμόδιον

Καὶ Αρισογείτονα

Τ Μ Ν Ο Σ.

Ἐν μύρτυ κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω
 Ὡς περ' Ἀρμόδιος ἔξ' Αρισολαίτων,

Ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
Ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

Φίλταθ' Ἀρμοδι! ὕψω τέθνηκας·
Νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν
ἔναι,

Ἵνα περ ποδῶκης Ἀχιλλεύς,
Τυδείδην τε φασὶ τὸν ἰσθλὸν Διο-
μήδεα.

Ἐν μύρτῳ κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
Ὡς περ Ἀρμόδιος ἔχ' Ἀριστογείτων,
Ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις,
Ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἰκαι-
νέτην.

Ἀἰσφῶν κλέος ἴσσειναι κατ' αἶαν,
 Φίλταθ' Ἀρμόδιε ἔξ Ἀριστοτέων!
 Ὅτι τὸν τύραννον κτανέτον,
 Ἰσχυρόμην τ' Ἀθήνας ἱποισάσθαι.

τὰς

ὍΤΙ

Βρέμ

Δόμ

Παρε

Φίλα

Οἶον

λα

κατ' αἶαν,
οἰσολέτων!
έτον,
οἰησάτον.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

ἡ διὰ πελάγους φερομένη

ΔΑΝΑΗ,

τὰς ἑαυτῆς ἀποδυρομένη τύχας.

ὍΤΕ λάρνακι ἐν δαιδαλίᾳ ἀνε-
μος

βρέμῃ πνέων, κινήσῃσα δὲ λίμνα
Δήμαρτε ἔρηπεν ὥτ' ἀδιάντασι
Παρναΐς, ἀμφὶ τε Περσῇ βάλλε
Φίλαν χέρα, ἔπιν τε ὦ τίκνον,
οἷον ἔχω πόνον! σὺ δ' αὖτε γε-
λαθηνῶ

82 ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἦτορι κνώσσης ἐν ἀτερπῇ δώ-
ματι,

Χαλχεογόμφῳ δὲ, νυκτιλαμπῇ,
Κυανίῳ τε δνόφῳ. Τὸ δ' αὐαλίαν
Ἵππερθε τεῖαν κόμαν βαθῆαν
Παριόντος κύματος ὑκ ἀλέγης,
Οὐδ' ἀνέμῳ φθόγγων, πορφυρέῃ
Κήμενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον
καλόν.

Εἰ δέ τοι δεινὸν τόγε δεινὸν ἦν,
Καί κεν ἱμῶν ῥημάτων λεπτὸν
Ἵπῆχες οὔας. Κέλομαι, εὐδε,
βρέφος,

Εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω ἄμι-
τρον κακόν.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. 83

Ματαιοβουλία δέ τις φανείη,
 Ζεῦ πάτερ, ἐκ σίου ὅ,τι δὴ θαρ-
 σαλίον
 Ἔπος, εὐχομαι τεκνόρι δίκας
 μοι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

